

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

29 SEPTEMBER 1987

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer A. Diegenant c.s. —

**houdende regeling van de subsidiëring van de door sportverenigingen
ingerichte kadervorming en oprichting van de Landelijke Commissie
voor Kadervorming in de Sport**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Kwalitatief goede sport draagt bij tot het algemeen welzijn.

Kadervorming is essentieel voor het in stand houden en bevorderen van de kwaliteit van de sportactiviteiten die de burger — van jong tot oud — worden aangeboden, ook buiten de schoolomgeving.

Het sportaanbod in het verenigingsleven komt tot stand via de inzet van beroepskrachten, maar vooral door de inzet van talloze vrijwilligers. Ze werken in verenigingen, zowel lokaal als regionaal, landelijk en nationaal.

Het is dus voor de sportverenigingen, inrichters van het sportgebeuren, een prioritaire verantwoordelijkheid te zorgen voor de vorming vooral van deze „vrijwillige” kaders. Het betreft hier trainers of lesgevers, scheidsrechters en bestuursleden. Het gaat om sporttechnische en bestuurstechnische bekwaamheid. Het gaat om opleiding en bijscholing.

Het is, met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, de opdracht van de overheid in eerste instantie de sportfederaties aan te moedigen, zo nodig bij te staan in hun opdracht van kadervorming. Omwille van de mogelijke schadelijke gevolgen ervan voor de burger, is het tevens de opdracht van de overheid te helpen voorkomen dat lichamelijke opvoeding en sport gebracht worden door onbevoegde organisatoren en/of begeleiders.

Sedert de wet van 15 maart 1956 houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport en tot regeling van het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitslagen inrichten, heeft de Administratie voor Sport in ons land inspanningen geleverd ten bate van de kadervorming in de sportverenigingen.

Via de Landelijke Commissie voor Kadervorming — een samenwerkingsverband tussen sportfederaties, de universitaire opleidingsinstituten voor lichamelijke opvoeding en de administratie, dat in 1981 werd opgericht binnen de huidige Administratie voor Sport en Openluchtrecreatie — doet de overheid dit nog. Benevens de inzet van personeel, wordt voor kadervorming op het Nationaal Sportfonds, Nederlandstalige Afdeling, voor 1987 een bedrag van 16,5 miljoen frank uitgetrokken.

Een regeling bij decreet van de aanmoediging van de kadervorming door de sportverenigingen dringt zich evenwel op.

Hiertoe bestaat hoofdzakelijk een dubbele reden.

1. Het ontbreken van zo'n regeling noopt de Vlaamse administratie er wellicht toe, binnen het raam van haar algemene opdracht ter bevordering van de sport, enkel zelf initiatieven inzake kadervorming te nemen, in plaats van, **prioritair**, de initiatiefnemende sportverenigingen te steunen.

Het koninklijk besluit van 28 april 1965 tot regeling van de toekenning van de toelagen voor de activiteiten die de propaganda ten gunste van de lichamelijke opvoeding en de sport dienen, ter uitvoering van de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitslagen inrichten, en waarvoor de middelen geput worden uit het Sportfonds, voorziet niet in subsidiëring van de door de sportverenigingen georganiseerde kadervorming. Het jarenlang bestaan van deze toestand in Vlaanderen heeft tot gevolg dat er in de sportsector al te zeer de trend ontstaat, kadervorming, weliswaar met inspraak, als een uitsluitende opdracht van de overheid te aanzien. Quod non.

Cultuur en sportbevordering, dus kadervorming, zijn in een vrije, pluralistische samenleving, in de eerste plaats opdrachten van het vrij, particulier initiatief. Deze kadervorming, mits voldaan wordt aan kwalitatieve eisen, dient door de overheid te worden ondersteund.

2. Wil specifieke kadervorming voor vrijwilligers echt lukken en renderen voor het verenigingsleven, dat moet ze, naast kwalitatief goed zijn, ook integrerend deel uitmaken van de werking van de sportverenigingen.

Eerder dan taken van het particulier initiatief te willen overnemen, zal de overheid daarom een kader scheppen waarbinnen de sportverenigingen hun taken van openbaar nut zelf kunnen waarmaken.

Voornoemde wet van 15 maart 1956, die de **basisopdrachten** van de Administratie voor Sport omschreef, bepaalt in artikel 1, 1° „de werkzaamheden van de verenigingen en groeperingen die de aanmoediging van de sportbeoefening tot doel hebben te steunen en te bevorderen en volgens bij koninklijk besluit bepaalde criteria te subsidiëren”, en in artikel 1, 3° „te zorgen voor de opleiding van monitoren in zover zulks niet reeds door de bestaande instellingen wordt gedaan”.

Uit het samen lezen van beide bepalingen mag worden afgeleid dat het steunen van de door de sportverenigingen

ingerichte kadervorming reeds in 1956 als een belangrijke overheidsopdracht werd aanzien.

Er werd nochtans gearzeld. Er werd geopteerd voor een afzonderlijke wettelijke regeling.

Kijken, we even buiten Vlaanderens grenzen, dan stellen we vast dat voor de Franse Gemeenschap van ons land, bij decreet van 10 juli 1975, een specifieke wettelijke regeling voor de aanmoediging van de kadervorming door de erkende sportverenigingen werd uitgevaardigd.

Voor de Duitstalige Gemeenschap gebeurde hetzelfde bij reglementair besluit van 23 februari 1976.

Onderhavig voorstel van decreet strekt er dus toe de Vlaamse sportverenigingen, eindelijk, de noodzakelijke — ook financiële — aanmoediging te bieden tot eigen kadervorming. Het is een noodzakelijke aanvulling van de normen in het beleid ter aanmoediging van de sportverenigingen.

Het aantrekken van meer sporttechnisch en pedagogisch bekwame stafmedewerkers, waarvoor bij decreet recent in bijkomende overheidsaanmoediging werd voorzien, stelt de sportverenigingen ook beter dan voorheen in staat hun taken inzake kadervorming te vervullen.

Om de Vlaamse Executieve, zoals het past, bij te staan bij het voeren van haar beleid inzake aanmoediging van de kadervorming in de sportsector, wordt een Landelijke Commissie voor Kadervorming in de Sport opgericht.

Gelet op de specificiteit, de complexiteit en tevens ingewikkeldheid van de materie, lijkt ons de oprichting van een specifiek adviesorgaan opportuun. Kadervorming in de sport heeft immers te maken zowel met onderwijs, permanente vorming en volksgezondheid, als met cultuur.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel spreekt voor zichzelf.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt wat onder kadervorming wordt verstaan.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt aan wie toelagen kunnen worden verleend, met name de landelijk erkende sportverenigingen.

Artikel 4

Dit artikel omschrijft de bedoelde activiteiten inzake kadervorming. Het gaat om de vorming — dit wil zeggen opleiding en/of bijscholing — van trainers of lesgevers, scheidsrechters of juryleden en bestuurders (voorzitters, secretarissen, penningmeesters, terreinafgevaardigden . . .). Het gaat om vrijwilligers en beroepskrachten.

Artikelen 5 en 6

Deze artikelen bepalen de voorwaarden waaraan de initiatieven voor kadervorming moeten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Er dient gestreefd naar een kwalitatief hoogstaande opleiding die wordt verstrekt door gekwalificeerde lesgevers.

Artikel 7

Dit artikel geeft de Vlaamse Executieve de bevoegdheid de bedragen van de toelagen en de controle op de aanwending ervan te regelen.

Artikelen 8 en 9

Deze artikelen regelen de oprichting, samenstelling en werking van de Landelijke Commissie voor Kadervorming in de Sport.

Een werkzame commissiesamenstelling wordt nagestreefd.

Een pariteit wordt ingevoerd tussen de vertegenwoordigers van de sportverenigingen, waarvan verwacht wordt dat ze een bijzondere competentie en belangstelling betonen voor kadervorming, enerzijds, en de vertegenwoordigers van de Vlaamse opleidingsinstituten voor lichamelijke opvoeding, anderzijds.

De Administraties voor Sport en Openlucht recreatie, voor Gezondheidszorg, en voor Onderwijs en Permanente Vorming worden betrokken. Sport verenigt in zich immers cultuur, gezondheid en vorming.

Het voorzitterschap wordt toevertrouwd aan een vertegenwoordiger van de opleidingsinstituten ; het secretariaat aan een ambtenaar van de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie.

De Commissie kan beroep doen op externe medewerkers.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt de bevoegdheid van de Commissie.

In afwijking van de wet van 23 maart 1963, waarin onder meer tot de oprichting van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openlucht leven, Nederlandstalige Afdeling, wordt besloten, adviseert zij in de gelegenheden betreffende de kadervorming.

Zij zal de Vlaamse Executieve, meer bepaald de **Gemeenschapsminister** tot wiens bevoegdheid de sport behoort, adviseren bij het opstellen van de besluiten ter uitvoering van dit decreet, alsmede bij het uitwerken van eventuele kadervormingsinitiatieven die door de overheid in de sector van de sport zouden worden ingericht.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van het decreet. Het gaat in bij het begin van een nieuw sportjaar.

A. DIEGENANT

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Onder kadervorming wordt verstaan de opleiding en/of bijscholing van de sporttechnische en/of sportbestuurlijke begeleiders van de sportverenigingen.

Artikel 3

Binnen de perken van de begroting en volgens de hierna volgende bepalingen verleent de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de sport behoort, aan de erkende landelijke sportverenigingen, hierna te noemen de sportverenigingen, toelagen voor hun activiteiten inzake kadervorming.

Artikel 4

Als activiteiten inzake kadervorming worden aanzien, vormingsactiviteiten betreffende de opleiding en/of bijscholing van sporttechnische begeleiders, van scheidsrechters en/of van bestuurders.

Artikel 5

De toelage wordt toegekend per vormingsinitiatief. Ze bestaat uit een toelage voor :

- administratie en promotie ;
- gebruik van infrastructuur ;
- honoraria en vergoeding van lesgevers ;
- een forfaitair bedrag per deelnemer.

Artikel 6

De Vlaamse Executieve bepaalt de minimumvoorwaarden waaraan elk vormingsinitiatief dient te voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Deze voorwaarden hebben betrekking op :

1. het leerprogramma en de tijdsduur van elk vormingsinitiatief ;
2. het minimumaantal deelnemers per initiatief ;
3. de subsidiëringsvoorwaarden ;
4. de kwalificatie van de lesgevers ;
5. de eventuele examenproeven en bekwaamheidsgetuigschriften waartoe ze leiden.

Artikel 7

De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de toelagen, de wijze van aanvragen en toekennen, alsmede de con-

trole op de aanwending ervan. Zij bepaalt de wijze van controle op het verloop van de vormingsactiviteiten.

Artikel 8

Er wordt een Landelijke Commissie voor Kadervorming in de Sport opgericht, hierna te noemen de Commissie.

De Commissie bestaat uit twaalf leden, die worden aangewezen bij besluit van de Vlaamse Executieve. Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangewezen. De Commissie bestaat paritair uit afgevaardigden van de sportverenigingen enerzijds en van de Vlaamse opleidingsinstituten voor lichamelijke opvoeding anderzijds.

Als vertegenwoordigers van de administratie worden aan de Commissie toegevoegd met raadgevende stem, de leidende ambtenaar van de Administratie voor Sport en Openluchtrecreatie, de leidende ambtenaar van de Administratie voor Gezondheidszorg en de leidende ambtenaar van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming of hun plaatsvervanger.

Als voorzitter van de Commissie wordt door de Vlaamse Executieve een vertegenwoordiger van de Vlaamse opleidingsinstituten voor lichamelijke opvoeding aangesteld. Het secretariaat wordt waargenomen door een ambtenaar van de Administratie voor Sport en Openluchtrecreatie, houder van het diploma van doctor of licentiaat in de lichamelijke opvoeding.

Artikel 9

De Commissie kan beroep doen op elke medewerking die zij nuttig acht. Het is haar toegelaten afzonderlijke werkgroepen per tak van sport of per onderwijsmaterie op te richten.

De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de presentiegelden en de vergoedingen van de leden van de Commissie en haar medewerkers.

Artikel 10

In afwijking van artikel 17 van de wet van 23 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitlagen inrichten, zoals gewijzigd bij de wetten van 4 juni 1971 en 28 december 1973, verstrekt de Commissie advies, op eigen initiatief of na verzoek van de Vlaamse Executieve, over alle aangelegenheden die verband houden met de kadervorming.

De Commissie verstrekt verplicht advies over de bepalingen ter uitvoering van dit decreet en over de door de Vlaamse Executieve ingerichte vormingsinitiatieven.

De Commissie verstrekt advies binnen drie maanden na het verzoek erom door de Vlaamse Executieve. Zo niet wordt het advies geacht gegeven te zijn.

De Commissie bepaalt haar reglement van orde, dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve wordt voorgelegd.

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking de eerste september na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

A. DIEGENANT

C. DE CLERCQ

L. LENAERTS

F. CAUWENBERGHS

J. DE ROO

L. DHOORE
